

MONITOR WARSZAWSKI.

W WARSZAWIE DNIA 18 MARCA 1826 ROKU, W SOBOTE.

Dostrzeżenia meteorologiczne w Warszawie.

Dnia		Cieplonierz *R.		Barometr.		Wiatr.		Stan nieba.
		Stopni ciepła	Stopni zimna	Cali	linij			
16	Z rana . . .	+ 1	—	27	2,1	Zachodni		Deszcz.
	Po południu .	— 2	—	"	4,9	Północny		Chmurno.
	Wieczorem .	— 4	—	"	8,8	Poludniowo-zachodni		Gwiazdy.
17	Z rana . . .	— 5	—	27	10,3	Zachodni	Poludniowo-zachodni	Słońce.
	Po południu .	— 1	—	"	9,2	Zachodni	Poludniowo-zachodni	Pogoda.
	Wieczorem .	— 2	—	"	6,2	Poludniowo-zachodni		Wicher.

Kommissya Rządowa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Podaje do publicznej wiadomości, iż folwark Łasków, pod miastem Jędrzejowem, w Województwie Krakowskim położony, dotąd w posiadaniu dożywniem IX. Drzewieckiego Opatu jędrzejowskiego będący, po zeyściu tegoż, w sześćoletnią dzierzwę od dnia 1. Czerwca r. b. wypuszczony będzie, pod warunkami dla dóbr po instytucjach duchownych przepisaniem. Termin do złożenia deklaracji w biurach Kommissyi Województwa Krakowskiego, oznacza się na dzień 4 i 5 Kwietnia r. b. Summa na praetium, po odtrąceniu podatków i ciężarów gruntowych, jest złp. 5,817 gr. 6 przez zmarłego Opatu opłacana.

Prócz tego folwarku wypuszczone będą razem z nim: ogród owocowy opaci i dwa stawki pod klasztorem Jędrzejowskim, których praetium wynosi złp. 360.

Mający chęć otrzymania tej dzierzwę, zaopatrzwszy się w gotowiznę na wadium i dowody kwalifikacyi, uchwałą Xiecia Namiestnika Króleskiego z dnia 24 Stycznia 1818 wskazane, w dniu i miejscu oznaczonym z deklaracyami swemi zgłosić się zechcą.

w Warszawie dnia 13 Marca 1826.

Minister Prezydujący:

(podp.) Stanisław Grabowski.

Zastępca Sekretarza Jlnego:

Referendarz Stanu Nadz. S. Deszert.

W A R S Z A W A.

Dnia 14 cały garnizon stolicy tutejszy wystąpił pod broń. J. C. Mość Arcyksiążę, wraz z J. C. Mością Wielkim Xieciem Naczelnym Wodzem, objechawszy konno wszystkie pułki, wzdłuż Krakowskiego Przedmieścia i Nowego Świata uszykowane, udali się na plac Saski, gdzie całe wojsko przed nimi przeciągnęło.

J. C. Mość Arcyksiążę opuścił dnia onegdajszego Warszawę.

— Dnia wczorayszego w nocy zszedł z tego świata nagłą śmiercią w 52 r. życia ś. p. JW. Michał Szymanowski, Sędzia pokoju, kawaler orderu ś. Jana Jerozolimskiego, znany powszechnie ze swego światła, cnot obywatelskich i uprzejmości charakteru.

— Dnia 14 b. m. puściła Wisła pod Warszawą, i kilka tyżew od mostu zerwała. Woda nieco przybiera.

— W kościele S. Krzyżkim, odbyło się żałobne nabożeństwo za duszę ś. p. JW. JX. Franciszka Zambrzyckiego, Biskupa, w obec licznego duchowieństwa i osób

wszelkiego stanu. Celebrował JW. JX. Arcybiskup Prymas, a kazanie miał JX. Kanonik Falkowski, w którym dowiódł ile nieboszczyk zasłużył na szacunek powszechny.

— *Przewodnik Warszawski* w języku polskim i francuzkim, wyszedł z druku i sprzedaje się we wszystkich księgarniach królestwa na dobrym papierze bez rycin po złp. 5, z rycinami złp. 7. Na pocztamtach i stacyach pocztowych po złp. 5 gr. 15, i złp. 7 gr. 15.

— Fabrykant krajowy wołoszek białych z potrzebami rozmaitemi, watawanymi i kitaiem podszytych, nader wygodnych, przybył do Warszawy z miasta Brzeziny; nabyć u niego można tychże wołoszek za cenę umiarkowaną. Mieszka u XX. Reformatorów przy ulicy Senatorskiej.

PRZYJECHALI (dnia 16 i 17 Marca.)

Turoboyski Matensz oby. z Mikul — Lempicki Jan oby. z Plocka — Malachowska Maria z Siedlec — Rosciszewski Ludwik oby. z Pączkowa — Hempel Joachim oby. z Burca. — Potocki Herman Hrabia z Buckow — Wodziński Wicenty z Rosyji —

WYJECHALI (dnia 16 i 17 Marca.)

De Poletica Senator do Drezna — Mierzejewski Jozef oby. do Bryski — Biedrzycki Tomasz oby. do Budny — Chrzastowski Andrzej oby. do Funtowa — Łuszczewski Adam oby. do Struga — Bieliński Jan oby. do Ostrołki — Raczynski Edward Hrabia do Poznania — Żelazkowski Michał do Żelaznik — Pawłowska Tekla Pulownikowa do Rawy — Woyde Maurycy doktor do Skierniewic — Sapieha Xawery Xiąże do Modlina. —

z Petersburga 16 (27) Lut.

— Rozkazem dziennym z dnia 16 b. m. Jego Cesarzewiczowska Mość Cesarzewicz i Wielki Xiąże KONSTANTY, został mianowany Szefem Grodzińskiego pułku gwardyi huzarów.

— Gazety tutejsze umieściły całkowity program obrzędu prowadzenia zwłok N. Cesarza i Króla ALEXANDRA przez stóteczne miasto Moskwę. Treść tego programu jest następująca. Cały orszak był podzielony na 10 oddziałów; na czele każdego oddziału iechał konno Mistrz obrzędów. W pierwszych 4 oddziałach niesiono chorągwie z herbami wszelkich prowincy należących do państwa Rossyjskiego; za każdą chorągwią prowadzono konia; w 5tym oddziale niesiono tarcze herbowe; w 6tym szły rozmaite władze; w 7tym uniwersytet, wydziały szkolne, Marsza-

tek guberski i inne władze; w oddziale 8tym wyższe władze i Senat; w 9tym heraldowie i oddział wojska. Następnie niesiono na węgłowiach orderzy zagraniczne, których ś. p. Cesarz i Król był kawalerem, iakoto: Weymarski, Badeński, 2 Wirtemberskie, 2 Szwedzkie, Sardyński, 3 Pruskie, 3 Portugalskie, Niderlandzki, 3 Neapolitańskie, Angielski, 3 Francuzkie, Hiszpański, Duński, Bawarski, Austriacki. Dalej niesiono orderzy Polskie i Rossyjskie, toiest: S. Stanisława, Orła białego, Medal z roku 1812, S. Anny S. Włodzimierza, S. Jerzego, S. Alexandra Newskiego i S. Andrzeia. Również na węgłowiach niesiono korony: Gruzyńską, Taurycką, Sybirska, Polską, Astrachańską, Kazańską, iabłko państwa, berło i koronę cesarską. Po czem następowało duchowieństwo z świecami, krzyżami i obrazami, Biskupi i Arcybiskupi. Wóz żałobny był ciągniony ośmią końmi, a na nim trumna lamą złotą okryta. Za trumną postępował nader liczny orszak osób znakomych i dworzan. Lud w niezmierny liczbie zebrany, napełniał wszystkie ulice, okna, dachy; wszyscy w głębokim milczeniu zalewali się łzami po utracie najmilszego monarchy, oycy i dobroczyńcy.

ze Stambulu 10 Stycznia.

— Porta otrzymała dnia 3 b. m. przez kilku Tatarów wiadomość, że kommissarze wysłani przy końcu z. r. do Grecyi, Husni Bey i Nedschib-Efendi, którzy się udali lądem przez Ardyanopol i Monastir (Bitoglię), przybyli do obozu przed Missolonghi. Wkrótce po przybyciu tych gońców rozszła się wieść, że Ibrahim Basza przedsięwziął sam kierować oblężeniem tej twierdzy; Redschi zaś Basza otrzymał inne przeznaczenie: — mówią że ma wyruszyć w powiat Attica.

Znany przez dzielną obronę twierdzy Patrás, Jussuf Basza, którego majątek ma się znajdować w złym stanie, z powodu wojennych wypadków, mianowany został gubernatorem Aidinu (w Natolii). Oddał on Patrás Ibrahimowi Baszy, iako wielkorządcy Morei, i udał się w miejsce swojego nowego przeznaczenia przez Seres, gdzie jego rodzina przebywa.

Dowiadujemy się przez Smirnę z Morei, z której, dla ciągłych północnych wiatrów, które nie dozwalały żadnemu statkowi zawiązać z Archipelagu, przez długi czas żadney nie otrzymaliśmy wiadomości, że rozsiane w tymże czasie wiadomości o korzyściach

odniesionych na tym półwyspie przez powstańców są wcale bezzasadne. Kolokotroni udał się wprawdzie w pochód w pierwszych dniach Stycznia z kilku tysiącami wojska z Naulpia ku Tripolizza, dla opanowania tego stanowiska, w którym Ibrahim Basza, w swoim pochodzie do Patras, pozostawił 3,000 ludzi pod dowództwem Solimana Beia (francuzkiego odszczepieńca *La Sere*); lecz znalazł tamtejszą załogę w nader dobrym stanie, aby mógł ją zacząć, i cofnął się nie niedokazawszy: poczem jego wojsko, ze wszystkich okolic zebrane, rozproszyło się, jak się to zwykle dzieje gdy się jakie przedsięwzięcie nie uda. Podług przybyłych, w ostatnich dniach Stycznia, do Smirny wiadomości, miał Kolokotroni w istocie przypuścić szturm do Tripolizy, lecz został przez Egipcyan odparty. Przecież *Gazeta powszechna*, wychodząca w Napoli di Romania, której numer mamy do dnia 4 Stycznia (nowego kalendarza) nie wspomina ani słowa o tych zdarzeniach.

— P. *Stratford Canning*, królesko-angielski Poseł, oczekiwany tu od kilku tygodni, nie mógł, dla ciągle trwających północnych wiatrów, dalszej odbywać żeglugi przez Dardanellę, do których już zawiął dnia 28 Stycznia. Królesko-francuzki Poseł, Jenerał-porucznik Hrabia *Guillemint*, gotuje się wyjechać za kilka dni przez Bukarest i Wiedeń do Paryża za urlopem; dnia zaś 9 Lutego oddając odwiedzin z pożegnaniem Ministrom Porty, przedstawił na swoje miejsce, podczas swego nieprzytomności, Pana *Desages*, pierwszego Sekretarza poselstwa.

— Dnia 8 b. m. mieszkańcy téj stolicy byli bardzo zatrwożonymi, gdy się kilka mocnych wstrząśnień ziemi uczuć dało; pierwsze z nich nastąpiło w wieczór o godzinie 8 $\frac{1}{4}$, w kierunku od północy ku południowi, za którym w nocy kilka innych pomniejszych nastąpiło. Jednakowoż nie słysząc aby to zdarzenie zrządziło w mieście jaką szkodę. (Dos. Aus.)

z Frankfurtu 5 Marca.

— Dziennik urzędowy darmsztadzki zawiera postanowienie, mocą którego, należąca do niektórych rabinów w Wielkiem Xięstwie władza w ich gminach, przechodzi do urzędów publicznych w kraju ustanowionych.

— Protestancki kaznodzieja *Pustkuchen* (obacz ner 29 *Mon. war.*) donosi w gazecie bremeńskiej, iż w skutek umieszczonej wiadomości w Gazecie wiejskiej, że żona jego czworo dzieci porodziła, odebrał 12 ludziorów w darze od osoby mu nie znanej. Dziękując za dar, potwierdza rzetelność doniesienia, z dodatkiem jednak, iż wszystkie czworo dzieci dotąd jeszcze żyją, i że je żona jego, po jednym, w ciągu sześciu lat małżeństwa, powiła.

— Na balu maskowym w Bazylei, na który 1800 biletów rozdano, grupa wyobrażająca przełożonych spalonych niedawno wsi Haldenstein, w postaci proszących, w ubiorze Gryzonów, zbierała pieniądze na pogorzeliów, i znaczną miała składkę. Druga podobna grupa masek zbierała składkę na dzieci po złodziejach pozostałe w Lucernie.

— Dnia 18 wieczor *Xiążę Calvello*, Minister pełnomocny Króla Jmci Neapolitańskiego przy Związku Szwajcarskim, przy-

był do Friburga. Dano mu straż honorową. Nazajutrz władze cywilne i wojskowe złożyły mu swoje uszanowanie. D. 20 wymieniono kapitulacye wojenne z Solbrą i Friburgiem na pułk ieden. Nominacye officerów znane są i już 200 ludzi wybrano w kantonie.

z Moguncyi 2 Marca.

— Dnia 27 Lutego rozpoczął się w Moguncyi, przed szczególnym sądem, proces kryminalny herszta zbóyców Moyżesza Izaka, pospolicie *Mausze Nudel* zwanego, który w całych Niemczech, Szwajcaryi, Alzacyi i Lotaryngii swe imię rozgłosił. Niezliczone są zbrodnie których się on dopuścił, i w skutek których już nieraz na dwudziestoletnie lub trzydziestoletnie więzienie był skazywany, zawsze jednak zrezygnie uciec potrafił. Tak np. z więzienia bremeńskiego z trzeciego piętra wydobył się i płynął przez Wezerę obciążony kajdanami; dozorczy poszli za nim w pogoń, i wśród rzeki postrzelili go w nogę; mimo to iednak uciekł. — O niesłychanej sile jego, akt oskarżenia następujący daie przykład. W Antwerpii, w domu kary i poprawy, gdzie także był uwięziony, była machina do przędzenia, którą kilku ludzi ledwie z miejsca usunąć zdołali; tę uchwycił *Mausze Nudel*, podniósł w górę, postawił na zębach, i balansował nią przez nieiaki czas z wielkiem zadumieniem przytomnych. We wszystkich policyjnych opisach wystawiają go jako pięknego i silnego mężczyznę; teraz nawet widać jeszcze na nim ślady dawnéj piękności, lubo już kilka lat w ścisłym zamknięciu w tutejszym więzieniu siedzi. W rysach twarzy jego nie widać najmniejszego okrucieństwa, którego tyle dał dowodów. Jako naczelnik zbóyców, miał wykonywać swą władzę nad swymi spółnikami z taką energią, iż ci w ustawny byli trwodze i boiaźni, stając się przez to ślepymi narzędziami jego woli; — nawet teraz w kajdanach wpływu tego nie stracił zupełnie na swych spółników jako świadki przeciw niemu występujących. Zbrodnie jego są w akcie oskarżenia historycznie tylko wymienione, wyjąwszy jednę w roku 1814 niedaleko miasta naszego popełnioną, która obecnemu śledztwu podlega; w przypadku wyzwolenia oddany zostanie sądom obcym które już przesłały swoje rek wizycye względem niego. W obszerniejszym nieco, ale bardzo jasnym wywodzie sprawy Prokuratora stanu, wydany jest trafny obraz tego złoczyńcy, którego natura rozrzutnie obdarzyła pięknymi zdolnościami ciała i duszy. Jako złoczyńca (oyciec jego był zbóycą i jego trzy synowie toż samo), z zapałem niesłychanym jął się tego dziedzicznego rzemiosła; urządził je według pewnego planu, systematycznie z przebiegłością i obrotami, godnymi pamiętnego w dziejach złoczyńców Kartusza. We wszystkich jego przedsięwzięciach widać odwagę, przezorność i pewną rachubę; we wszelkich okolicznościach i stosunkach umiał zrezygnie korzystać z dogodnej chwili; nigdy go dobry humor, nigdy przytomność umysłu nie opuszczała — nawet przed sądem, gdzie żałują, iż nie ma skoropisa, któryby potrafił zbierać jego odpowiedzi zdumiewające, lakoniczne, pełne wesołego dowcipu lub stoicyzmu. W namienionym wyżey wywodzie sprawy Prokuratora stanu, znajduj-

się ciekawe statystyczne spisy wszystkich znajdujących się w Niemczech zbóyców i złoczyńców, zebrane ze śledztw policyjnych i sądowych. Wykazuje się z tego, jako rezultat, że się znajduje w Niemczech 16,000 złoczyńców; do tego, smutne, lecz faktami stwierdzone, przekonanie, że w téj liczbie jest 14,000 żydów. Dziś rano o godzinie 7 ciągnęły się dalej inkwizycye. Mimo najzrezygniejszoy obrony, nie dało się ocalić obwinionego; o godzinie 12 sąd szczególny wydał wyrok śmierci na *Mausze Nudel*, jako przekonanego o uczestnictwo czynne w gwałtowném wdarciu się i zrabowaniu młyna gousenheimskiego. — Pozwolono osądzonemu dni 3 do założenia apellacyi od wyroku. Z stałością umysłu słucał wyroku i przyjął go, oświadczając: że nie uda się do kasacyi; lecz gdy koniecznie życia jego pragnął, gotów jutro rano o godzinie 9 niewinną głowę pod topór położyć.

z Bruzelli 3 Marca.

— Liczba ochotników, z południowych prowincyi do służby wojennej w Batawii zaciągających się, wynosi 2 do 3,000.

— List z Batawii, pisany do jednego z najznakomitszych domów handlowych w Anvers dnia 21 Października, przez osobę godną wiary, donosi, że wówczas spokojność przywrócona była w osadach wschodnich, i że Gubernator jeneralny zamyslał wracać do Europy w ciągu Stycznia.

— Według doniesień z Sincapre, wielu naczelników kraiowych na zachodnim wybrzeżu wyspy Celebes, poddało się Niderlandczykom; ale za to chińscy górnicy na Borneo, ciągle toczą bój rozpoczęty z Niderlandczykami. Z Jawy nadeszło 250 ludzi do Mompawa dla zabezpieczenia twierdzy tamtejszoy.

— Powtórny najazd francuzki w 1794 który trwał lat dwadzieścia, przymusił Biskupów Belgii do emigrowania do Niemiec: ieden się tylko pozostał Kardynał de Frankenberg, Arcybiskup mechliński; lecz wkrótce go zatrzymano i wywieziono za Ren. Biskup z Turnay, Xiążę *Salm*, schronił się do Austrii; mianowany Arcybiskupem pragskim umarł w téj stolicy Czech. Biskup Ruremondu udał się do téj części swoiey trzody, która znajdowała się w Prowincyach Zjednoczonych. Nie będziemy przypominali okrutnego prześladowania duchowieństwa w Belgii za rządu rzpli-téy francuzkiéy; deportacyi do pustyń Gujańy wielkiéy liczby jego członków; rozstrzelania Przeora augustynów w Tournay i mnicha z jego klasztoru (obudwn męczenników i obudwu niewinnych) na warowniach bramy Hall: wiadomo że w owym czasie we wszystkich naszych więzieniach pełno było duchownych; 1799 r. w samym domu aresztu w Gand, liczono 97 duchownych, którzy co chwila czekali rozkazu deportacyi; gdy przy końcu tegoż roku wszystko się zmieniło, — więzy wypuszczono, a wiara katolicka podźwignęła się.

Konkordat z dworem rzymskim podpisał cnotliwy Papież Pius VII. Na mocy tego konkordatu zmniejszono biskupstwa w Belgii. X. de *Roguelauve*, dawny Biskup z Senlis, starzec oświecony i szanowny, mianowany został Arcybiskupem mechlińskim; X. *Broglii* Biskupem w Gand; X. *Hirnn*, kanonik moguncki, Biskupem w Tour-

nay; X. *Pesani de la Gaude*, dawny Biskup w Vence, Biskupem w Namur, a Hrabia *Rougrave* administrował biskupstwem leodyjskiem. Napoleon urządziwszy na nowo kapitułę ś. Dyonizjusza, zawezwał do niej Xiędzę de *Roguelaur*; wówczas Xiądz Pradt mianowany był Arcybiskupem mechlińskim, lecz nie otrzymał swojej bulli instytacyi, z powodu nieporozumień Papieża z Napoleonem: a chociaż go bardzo dobrze przyjęto w Mechlinie, nie znała go kapituła. Toż samo zaszło przy nomnacyi X. *Lejeas* na biskupstwo w Leodyum.

Utworzenie królestwa Niderlandów, bardzo zmieniło takowy stan rzeczy. X. *Pradt* odstąpił od swego arcybiskupstwa mechlińskiego za dobrą pensję. Osiadłszy w bardzo pięknej wiosce w Auwernii, zamiast homilii, zajął się wydawaniem mnóstwa dzieł politycznych, stosownych do okoliczności, dosyć lekkich, i ogłaszaniem wolności i niepodległości. X. *Mean*, dawny Xiąże - Biskup w Leodyum, zastąpił dworzanina Cesarza Francuzów na stolicy arcybiskupstwa mechlińskiego; X. *Brogli*, Biskup z Gand, opuściwszy biskupstwo umarł w dobrach swoich w Pikardyi; X. *Hirn* Biskup z Tournay, umarł w témże samém mieście; dawny Biskup w Ruremonde umarł w Bruxelli r. 1824, a X. *Pesani de la Garde*, Biskup w Namur, uderzony apoplexyą umarł 22 Lutego w 83 roku życia; Xiądz zaś *Lejeas*, biskup Leodyum osiadł w Bruxelli, gdzie pobiera pensyą od rządu.

Z całego więc wyższego duchowieństwa, pozostał Xiąże de *Mean* Prymas Belgii. Ta krótka wiadomość historyczna o wypadkach kościoła naszego, od roku 1798, tjest w przeciągu lat trzydziestu dwóch, może być dosyć ciekawą w obecnych okolicznościach.

z Paryża 3 Marca.

— Wicehrabia *Lodois de Marcellus* mianowany został pełnomocnikiem przy Xciu Lukieskim.

— Xiąże *Duras*, pierwszy szlachcic dworu, złożył Królowi Jmci dzieło P. *Séguin* (d' Annonay) o mostach z drutu żelaznego. Król Jmć przyjął ten hołd z wielką uprzejmością; raczył nawet przy téj okazji przypomnieć ważne przysługi iakie P. *Séguin* wyświadczył przemysłowi przez swe pisma i prace.

— Izba kupiecka w Marsylii, po odwołaniu się do miłosierdzia wiernych przez Xiędzę *Demazunis*, popartem przez Prefekta dep. Uścicia Rodanu, za OO. stróżami Sgo grobu, postanowiła, że corocznie przesyłać będzie zakładom religijnym w Ziemi Świętęj 2,000 fr.

Postanowienie to z wielu powodów nastąpiło, główne są: że zakład OO. łacińskich w Jeruzolimie, korzystny jest dla Francuzów, nie tylko pod względem duchownym, lecz i doczesnym; ponieważ pielgrzymi i inni wędrownicy do Jeruzolimy, a zwłaszcza Francuzi, znajdując, u tych gorliwych i miłosiernych zakonników, wszelkie potrzebne wsparcie, którego mogą żądać iako ludzie i chrześciance;

Że dostojna korona Francyi jest jedną z mocarstw którego chorągiew najsławniejszy, ze wszystkich narodów europejskich, powiewała w tych miejscach uświęconych pobytem, życiem, cudami, cierpie-

niami i śmiercią Boga-Człowieka;

Że nasi Królowie ciągle szczylic się tē, że byli ich najsławniejszymi i najpotężniejszymi obrońcami. “

Ten piękny przykład dany przez Izbę kupiecką dobrego miasta Marsylii znajduje, spodziewamy się, naśladowców w innych handlowych miastach królestwa.

(Et.)

— Exarcha Cypru przybył z Bruxelli do Paryża. — Jestto bardzo piękny mężczyzna; wizerunek jego wydzie wkrótce litografowany.

— P. *Maria Weber* wyjedzie ztąd za kilka dni do Londynu, gdzie jego opera *Eurianta* będzie wystawioną na teatrze.

— P. *Adryan Jussieu* został profesorem botaniki przy króleskim ogrodzie roślin. Jestto już czwarty professor tego nazwiska, który stoi na czele muzeum historii naturalnej. Pierwszym był Antoni *Jussieu*: objął katedrę po P. *Tournefort* w r. 1709; miał podówczas lat 23. Brat jego *Bernard* podobnie w 23 r. życia został profesorem botaniki r. 1722. Antoni *Wawrzyniec*, synowiec ich, zaczął uczyć w r. 1770 mając lat 22. Po 50 letniej przeszło usłudze, złożył swoje urządowanie, a następcą jego został syn jego.

— Kommissya wyznaczona na posiedzeniu lekarskiej akademii dnia 28 Lutego, do roztrząśnienia rozprawy o zwierzęcym magnetyzmie, składa się z następujących członków: — Panów *Leroux*, *Bourdois*, *Double*, *Mugendie*, *Guersent*, *Laennec*, *Thillaye*, *Marc*, *Itard*, *Fouquier*, *Guenau de Mussy*.

— Dnia 15 b. m. uczyniono zamach na spalenie teatru tulońskiego. Szczęściem wcześniej bardzo odkryto zbrodnię (sprawca jednak dotąd nie wysledzony), i ogień zaraz w pierwszėj chwili stłumiono.

— Dziennik *Aristarque français*, zapowzany wezora przed sąd policyi poprawczy, przez P. *Garreta*, kupca madryckiego, którego oskarżył o przemykanie, skazany został na koszt procesu i umieszczenie w swém piśmie wyroku.

— Drugi numer *Katolika*, pisma peryodycznego, ogłaszanego pod dyrekcją *Barona Eckstein*, wyszedł dziś z druku, w księgarni *Sauteleta* na placu giełdy.

— Listy z Archipelagu, z dnia 21 Stycznia, donoszą, że Grecy nie zdobyli Tripolizy. Kolokotroni zbity, musiał się cofnąć do Nauplii. *Maurocordato* jest w Hydrze. *Missolonghi* na morzu i na lądzie opasana.

— Basza egipski miał mianować Ministrem swym interesów zagranicznych pewnego chrześciance, członka domu handlowego z Livorno.

— P. *Payen*, niedawno przybyły z Londynu, udzielił towarzystwu filomatycznemu bardzo ważnej wiadomości o nowėj maszynie, która zdaje się zastępować niedokładność maszyn parnych z wielkim ciśnieniem; pod tym względem byłaby dla maszyn parnych tē, czē tamta jest dla pociągów i innych środków mechanicznych, które tak korzystnie zastąpiła.

Wynalazcą ię jest P. *Brunel*, inżynier francuzki, wstawiony swoimi pracami w Anglii i Ameryce, który w tēj chwili zajmuje się kopaniem drogi pod Tamizą. Oto jest kilka szczegółów o tēj nowėj sile, którą przemysł przydał do sił dawniej już posiadanych.

Gdy pewien sławny chemik zdołał nie-

dawno przywieść do stanu ciekłego wiele gazów uważanych za powietrzne; uczeni wskazali iaką korzyść ciągnąć można z tego odkrycia w budowie maszyn, których działanie, równie silne iak maszyn parnych z wysokim ciśnieniem, wolne byłoby od tychże samych niedogodności. Myśl tę P. *Brunel* przywiódł do skutku.

W aparacie wynalezionym przez tego mechanika, siłą poruszającą jest gaz węglowy, przywiedziony do stanu cieczy w temperaturze 10 stopni, pod ciśnieniem 30 atmosfer.

Ten gaz płynny zawarty jest w dwóch walcach, umieszczonych na dwóch końcach aparatu, i mających z sobą komunikacyą. Dla zniszczenia równowagi, dostateczną jest rzeczą zmienić temperaturę płynu zawartego w dwóch kondensatorach. Wpływ ciepła, na gaz przywiedziony do stanu cieczy, tak jest wielki, że w temperaturze 100 stopni otrzymujemy ciśnienie 90 atmosfer — ciśnienie niezmiernie, które, nie mając innej równowagi prócz tēj którą drugi kondensator wywiera, dąży do poruszenia stempla z siłą 60 atmosfer.

P. *Brunel* już wystawił wzór i zajmuje się teraz maszyną, której siła wyrówna mocy ośmiu koni. Jak to już powiedzieliśmy, zdaje się że aparat Pana *Brunel* zastąpi z wielką korzyścią maszynę z wysokim ciśnieniem Pana *Perkins*. Maszyny te były prawie bez użytku w praktyce, ponieważ trudno było wynaleźć kruszce, któreby zdołały znieść bez uszkodzenia niezmierną gorącość potrzebną w użyciu tych maszyn. Kruszec do białości rozgrzany tak się zmiekcza, że aż dotąd, skoro go tylko używano przez kilka godzin, pękać musiał. Prawda że P. *Perkins* spodziewa się zaradzić tēj niedogodności, lecz jeszcze tego nie uczynił. Wielka dogodność maszyny P. *Brunel*, zasadza się na tē, że nie potrzeba powiększać temperatury kondensatora nad stopień wody wrzącej, aby otrzymać ciśnienie 60 atmosfer.

P. *Thenard* mniema, że najtrudniej będzie otrzymać ciśnienie 30 atmosfer dla zgęszczenia gazu. Raz tego dokazawszy nie będzie prostszego od całego ruchu maszyny, w którym nie zginie ani kropla gazu węglowego przywiedzionego do stanu cieczy. (Et.)

z Londynu 3 Marca.

— P. *Brougham* wniosie do Izby niższej petycyą przeciw prawom zbożowym z 7,800 podpisami, na papierze długim na 52 stop a 6 funtów ważącym.

— W Niedzielę wieczór w Maiden Lane, w zakładzie gazu, nastąpiła okropna eksplozya, do trzęsienia ziemi podobna, przez co kilka domów w gruzach zagrzebanych zostało, a na ulicach pobliskich gazem oświecanych egipska ciemność nastąpiła. Przy tēj okazji nikt podobno życia nie utracił, lecz wielu robotników znacznie pokaleczonych.

— Dom handlowy *Rotschilda* od 15 Grudnia r. z. do 20 z. m. złożył w banku angielskim sumę 2,100,000 f. st. w monecie złotėj, którą ze stałego ładu sprowadził.

— Publiczna uwaga zwrócona jest wyłącznie na skutek iaki sprawi deputacya z Manchester, która ma stanowić o losie większej części angielskiej publiczności.

Osoby należące do téj deputacji, składają się z sześciu najpierwszych miejskich rękodzielników. Na konferencji którą mieli dnia 24 Lutego z Lordem Liverpool, wystawili obraz okropny nędzy kraju, którego byli reprezentantami. Rękodzielnicy wydali wszystko co do grosza; magazyny ich napełnione są najwyborniejszymi materiałami które zechcą chętnie wyrobić, gdyż wyroby są zamówione; ich pugilaresy pełne wełn, a szkatułki próżne: słowem, najprzemysłniejszy kraj w Anglii nie ma w istocie środka reprezentacyjnego bogactw, których ma podostatkiem. Zda się iż odpowiedź Lorda Liverpool nie była zadowalająca; trzyma on się systemu Ministra skarbu, to jest, żąda aby bank zaradził temu niedostatkowi. Wszyscy Ministrowie byli przytomni na téj konferencji, i zdawali się mocno być zdziwieni szczegółami opowiadania przez deputowanych. Tysiące robotników, pozabawionych sposobu do życia, uduka się tłumem na publiczne miejsca, wyglądając dylizansu z Londynu, w nadziei iż przezeń nadejdzie przecież jaki środek który położy koniec ich cierpieniom. Liczba robotników będących bez pracy w Macdefield wynosiła w zeszłym miesiącu 14,000. To miasto, którego przedsiębiorstwo zatrudniały przed miesiącem 24,000 osób, utrzymuje ich teraz tylko 7 do 8 tysięcy. Wyczerpały się już i składki czynione z miłości bliźniego, a rękodzielnicy wychodzą z miasta, aby uniknąć ostateczności której się obawiają. Należy jednakowoż i to przydać, że ci nieszczęśliwi są umiarkowani i znoszą los swój z budującą cierpliwością. (Dr. bl.)

— (W skutek przedstawień powyższej deputacji, bank postanowił 4 miliony f. st. pożyczyć rękodzielnikom na zastaw towarów.)

— Z raportu Pana John Henry, dozorca okrętów, na których się znajdują winowaycy na deportację skazani, udzielamy następujących szczegółów. Winowaycy niżej lat 16 będący, w liczbie 350, znajdują się teraz na okręcie Euryalus w Chatham. Roku zeszłego uczono ich rozmaitych rzemiosł; zrobili dla skazanych na wywiezienie z kraju, przeszło 6,000 par trzewików, 15,500 sukien i rozmaite rzeczy bednarskie. Dnia 1 Stycznia 1824 było na okrętach 3,230 winowayców; od tego czasu przybyło 2,184. Przesłano 1,105 do Botany Bay i wyspy Van Diemen, (764 mniej niż r. 1824). 633 uwolniono; 7 uciekło, 2 utopiło się, 108 umarło. Dnia 1 Stycznia 1,826 wynosiła ich liczba 3,159.

— Szczególniejsze zdarzenie zaszło w kościele parafialnym w Penistone w Anglii. Zaraz po kazaniu, człowiek pewny, który go słuchał z wielką uwagą, powstał, zdeymuje płaszcz i wchodzi na ambonę z miną rozważną: stanąwszy między kaznodzieją i sługą kościelnym, którzy obadwa w zadumieniu iak wryci stanęli, począł się rozbierać. Już zdjął suknię, kamizelkę i spodnie; mimo szemrania i krzyków ludu, zabierał się do zdjęcia koszuli, gdy w tém słudzy kościelni, ochłonawszy z pierwszego zadumienia, pochwycili go i wyprowadzili z kościoła. Dowiedziano się późniéj że ten nieszczęśliwy, cały swój majątek miał umieszczony w banku w Yorksbire, który teraz upadł, a to nieszczęście pozabawiło władzy rozumu owego człowieka.

— Odebrano dzienniki z New-York aż do 9 Lutego. Znajdują się w nich wyiątki z dzienników Kolumbii; widać że skarb téj rzplitéj jest w bardzo złym stanie. Redaktor dziennika kolumbijskiego, narzeka nadewszystko, że nie stara się o zaprowadzenie regularnego systemu finansów i przydaie, że nigdy nie ogłoszono stanu rzeczypospolitéj, co do iéj zasiłków pieniężnych i wydatków. Narzeczcie obraz nieładu finansów Kolumbii, nie jest pocieszający dla iéj wierzycielów.

— Po długich rozprawach, względem wysłać się mających Posłów na kongres w Panama, przyjęte zostało przez kongres Stanów Zjednoczonych następujące postanowienie. Prezydent Stanów ma być wezwany, aby udzielił kongresowi o tyle, o ile by się to interesowi kraju nie sprzeciwiało, korespondencyi między rządem Stanów Zjednoczonych i nowymi rządami Ameryki, we względzie kongresu w Panama, lub konferencji Ministrów tamże; również iak względem ogólnego charakteru otworzyć się mającego kongresu, tudzież przedmiotów, w których rozstrząsaniu, Posłowie Stanów Zjednoczonych udział mieć mają.

— P. Morier dnia 17 Grudnia przybył do Mehiku. Wiadomość, o odmówieniu ratyfikacji traktatowi ze strony W. Brytanii nadeszła niespodzianie, i wielkie sprawiła wrazenie.

— Prezydent mehikański, w poselstwie swoim do kongresu, wystawia piękny obraz pomyślnego stanu kraju. Z Francją i Hollandją rozpoczęto układy handlowe. Rządy duński i szwedzki dały nayuroczystsze zapewnienie o swych przyjacielskich zamiarach. Papier, jak spodziewają się, wkrótce zapewne da posłuchanie Posłowi mehikańskiemu.

— Odebraliśmy wiadomości z Rio-Janeiro dochodzące do 25 Grudnia, a z Buenos-Ayres do 27 Listopada. Wiadomości te donoszą stanowczo, iż Bolivar przedsięwziął należyć do nieporozumień zaszłych pomiędzy rządami Brazylii i de la Plata; wydał nawet rozkaz swojej gwardyi do wyruszenia nad Paragway, oświadczając, iż rząd republikański użyje wszystkich sił swoich, jeżeli Cesarz zechce dłużéj zajmować Wschodnią Bandę. Zadziwia nas to przecież, że Bolivar powziął ten zamiar nie poradzivszy się kolumbijskiego rządu; a doświadczenie tylu zmyślonych odezw, aby utłudzić łatwowierność Brazyliczyków, jest dla nas pobudką do ostrożności przeciwko podobnym wieściom. (Globe.)

— Utrzymywano w Buyenos-Ayres, że Jenerał Freire, Dyrektor rzplitéj Chili, uderzy znów na Archipelag Chiloe, który zawsze trwa w wierności Królowi Hiszpanii.

— W Liwerpool odebrano wiadomości z Bahia, oznajmujące, iż rząd brazylijski wysłał do Anglii 30,000 f. s. dla opłacenia procentów pożyczki, przypadających w miesiącu Kwietniu b. r.

— Dzienniki wychodzące w Madras, oznajmują o zawarciu zupełnego rozejmu pomiędzy angielskim a birmańskim wojskiem. Rozejm ten zawarł Jenerał Campbell i pierwszy Minister Cesarza Birmanów. Po nim odbywać się będą negocjacje pokojou; lecz mniemają w Kalkuta, iż Birmani chcą tylko zyskać na czasie. (Dz. Fran.)

ROZMAITOŚCI.

— Zaymuje teraz Paryżanów mały tomik, lecz nierównie interessowniejszy i ciekawszy od wielu książek wielkiey objętości. Jestto „Powieść o stracie statku indyjskiej kompanii, le Kent w miesiącu Lutym 1825 r.“ wydana przez angielskiego offiera, który się znajdował na tym okręcie. Statek o 1350 beczkach, na którym było 640 osób, (pomiędzy niemi 43 kobiet a 66 dzieci) doznał na środku oceanu w jednymże czasie straszliwéj burzy i okropnego pożaru. Po uporczywéj walce przeciwko tym dwom groźnym nieprzyjacielom, zguba statku i tych wszystkich którzy się na nim znajdowali, stała się nieuchronną. Okropne to położenie doło powód do scen naytkliwszych, w których religia odbija się wspaniale. Niespodziewana pomoc Opatrzności, ocala od pewnéj zguby większą część tych nieszczęśliwych; lecz ten ratunek połączony jest z okolicznościami i niebezpieczeństwami przedstawiającymi nowe obrazy męstwa, poświęcenia i heroizmu. Szkoda iż to nie jest romans historyczny; lecz podług powszechnego zdania, angielski officer jest, przy swojej miłej prostocie, dramatyczniejszy niżeli lord Byron i Walter Scott z swoimi opisami, ozdobionymi nayżywszymi farbami poezyi. (Dr. bl.)

— Grobowiec Napoleona leży na 1¼ milę drogi od St. James Town, na drodze do Longwood, na murawie obszernéj blisko na ¼ morga i obwiedzionéj drewnianą palissadą. Siedm wierzb płaczących ocieniają grób pokryty płytą kamienną, otoczoną żelaznymi sztabami. Pani Bertrand zasadziła około nich kilka niezapomnianek, lecz te nigdy nie rosły. Inwalid ma niedaleko pomieszkanie i dozór nad tém miejscem; albowiem niedawno kilku francuzkich officerów, grób ten odwiedzających, zabrało z sobą, na pamiątkę, kilka iodłowych gałązek. Bonaparte miał zawsze szczególniejsze w tém miejscu upodobanie, i często siadywał tam na pnju drzewa i czytał. Zyczył sobie także, aby go tam pochowano, gdyby nie pozwolono przeprowadzić zwłok jego do Europy. Serce jego leży w srebrnéj urnie na trumnie. Właściciel tego kawałka gruntu pobiera od rządu 50 f. s. rocznie. (G. B.)

— Dotąd w chemii, tylko używano tyglów papiniańskich, tak nazwanych od swego wynalazcy, zewsząd zamkniętych, tak, iż w czasie warzenia żadna para uysdź nie może, przez co, przy zwiększoném cieple, wszelkie twarde istoty prędzéj rozpuszczone być mogą. Teraz niejaki Zenher, kuchmistrz Xięcia Józefa Schwarzenberga, przedaie tak zwane poprawne garnki do gotowania, z miedzi robione, z pokrywami żelaznymi srubowanymi, które wyraźnie są gatunkiem tyglów papiniańskich. Dla zabezpieczenia garnka od pęknięcia, a przeto dla uczynienia go tém użyteczniejszym w każdym gospodarstwie, przydany jest wentyl, tak iak w machinach parnych otwierający się przy zwiększonym stopniu ciepła, tudzież otwór w pokrywie zalutowany kompozycją cyny i wismutu, która się topi na 100 stopni Reaumura.

— P. Rissault, właściciel dóbr w Dun le Roi (w departamencie Cher) zrobił ważne bardzo dla sztuk odkrycie. Znalazł on, w bliskości tego miasta, kamień do robot litograficznych nader dogodny. Kilka doświadczeń w Paryżu uskuteczniionych, zaręczyły dobroć jego. Zaraz potem P. Rissault łomy tego kamienia pomiędzy dochody swoje policzył. Rzeczony kamień w tém ieszcze przeważa, nad tak zwany kamień z Munichu, iż łatwiej przyymie kredę rysunkową, przez co wiele się zyskuje na czasie.